POKROK ZAPADU.

Tištěna: 1811 jiné 1814 nilee Teleton 6. 1008.

Vychází každý středu.

Vydává - - Tiskařské Družstvo.

Ředitel redaktor. JAN ROSICKÝ

PŘEDPLATNÉ

Pro Spojené Státy a Kanadu činí $1.50 na rok. Spolu s Kalendářem Amerikou $2.00, každý celoroční předplatitel v době premijní je oprávněn ku premii.

DO ČECH

předplácí se na rok $2.00. Spolu s Kalendářem Amerikou $2.50.

ZÁSILKY PENĚZ

jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště nebo na expresu Money Order a ty nám se pošlou. Též v registrovaném dopisu, aneb poslána bankovní jest stačna jistá. Mnoho jistoty je stačí na poštovní poto, za kterou, v případě ztracení, nebo ukradnutí peníze obdržeti může. Na menší drobných přijmeme též i 1- a 2centové kousky. Všechny stačky nechť jsou zasílány pod jednoduchou adresou: POKROK ZÁPADU, Omaha, Neb. — Více není na adrese potřeba.

OHLÁŠKY.

Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze za když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné velikosti, neplatíme palce, čítáme 5 centů za řádek. Za různé ohlášení, blahopřání, úmrtí a jiné, čítáme $1.00 za 10 palce za každé uveřejnění. Nechť každý proto přidá objednávce tolik peněz, jak velkou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu ceněmi se ochotně na požádání. Adresujte jednoduše: POKROK ZÁPADU, Omaha, Neb.

Adresujte jednoduše:

POKROK ZÁPADU

Omaha, Neb.

Omaha, dne 7. března '94

NEJLACINĚJŠÍ VĚCÍ NA SVĚTĚ JEST nyní pšenice.

TŘI LÉTA BÍDY A TÍSNĚ JE DLOUHÁ doba. Ale tak dlouho trvati bude ještě lhůta pres. Clevelanda.

VĚTŠINA REPUBLIKÁNSKÁ V PENNsylvanii před 2 týdny obnášela 188,000. A demokraté v kongresu přece pokračují ve formulování Wilsonovy předlohy celní.

JEST-LI ZÁKON McKINLEYHO BYL "lupičským", jakým je zákon Wilsonův, který oloupil dělnictvo o práci a výdělek a rolnictvo o slušné ceny za plodiny.

NEJLÉPE MAJÍ TI POLITIKÁŘI DEmokratičtí, kteří se dostali ku žlabu. Zemi uvrhli do bídy a tísně, ale jim u žlabu dobře se daří.

JIŽ ZASE OBJEVEN BYL V CHICAGU kus podplatiti porotce v soudě s ghlinem, pro zavraždění Cronina. li se nepodařil některý neobje- pokus, byl by to div.

TO TÝDNEM NASTOUPIL PRESI- Cleveland druhý rok svého Byla nám slibována změna tečně přišla. Komu se líbí, e ruku!

MUŽ V OHIU PROHLÁSIL, ŽE 00,000 nezaměstnaných mu- shingtonu, aby tam kon- sl o nějakou pomoc pro Věc ta spůsobila by sic při tom as by zůstalo.

VÁ ZÁBAVA", NOVÁ VY- Tentokráte nový tento lního snažení našeho Yorku. Kdy pak se eště na zábavu spod- drážkovou, mašličko- již měli.

HIO VYŠLI POČTEM oněvadž jim maji- dáti 70 centů za a chtí platit jen erý platí za tunu 4 až do $7.50, ně dostává celý

VAT, TOTIŽ ŽE- pravu do Kali- minulý týden. žila cenu dopra- cago do San Fran- za osobu a za cestu 55.50; z Kansas City i nazpět $35.50. Jak le potrvá?

NEHODA! VLÁDA MÁ s ním zákona protičínského epříjemnosti. Číňané ve gtoně uposlechnuvše zákona ho dali se fotografovati, za- i však z většiny sejmouti klo- jsou s kloboukem na hlavě knuti. Teď mají se dát foto- ti znovu.

JSOU JISTÉ PŘEDSTAVY, JSOU I SLOVY, které význam svůj mění, mění se i pojmy, které o jistých věcech, jistých předmětech máme, proto jest zapotřebí, aby v každém ohledu, při každé věci co možná největší znalost i porozumění se jevila, shoda panovala. Na to shoda však jsme my pravé "štěníčky."

VÍEM SE NELZE ZACHOVAT. Minulý týden dovozoval jeden časopis, že české časopisy uveřejňují šmahem všeliké dopisy, obsahující nejrůznější náhledy a dokazoval, že by to nemělo být, že by aspoň časopis, když uveřejní dopisy náhledů nepropěšných, měl je vyvracet. Jiný časopis opět dovozoval, že vydavatelé jsou monopolisté, kteří uveřejňují co se jim zlíbí a nedají příležitosti každému náhledu. Oba přece nemohou míti pravdu.

ČASOPIS LOUISIANA PLANTER, zastupující zájmy plantážníků cukerních přináší v čísle ze dne 24. února dva úsudky německých znalců, kteří loni navštívili cukrovary v Nebrasce. Dr. Hollrung dospívá k té závěrce, že "pěstování řepy v Americe bude prospívati pokud Spoj. Státy budou udržovati nynější systém premií a Německo nemusí se strachovati, jelikož systém ten závisí na milosti politických vlivů." — Dr. Hagar podobně soudí, že když premie bude zrušena, zanikne i cukrovarnictví.

KONEČNĚ snad PŘESTANOU aspoň někde surové hry jaké na některých ústavech a učilištích amerických byly denně pěstovány. Tak sděluje se z Washingtonu, že tajemník války Lamont a tajemník námořnictví Herbert se po delší konferenci usnesli, že budoucně nedovolí, aby kadeti ve Westpointu a Annapolisu pořádali závody na kopanou, poněvadž podobné hry jsou na úkor vojenské kázni a žáky těchto vojenských ústavů ve studiích vyrušují. Tento rozkaz byl úřadům obou ústavů již zaslán.

PLÁCÁ A NEVIDÍ SE DO ÚST JEDEN časopis, když píše, že nynější tíseň není následkem změny politiky celní a že "skutečností jest, že celní zákon nikdy nebyl vydán na pomoc dělníkům a jsou to jen vzácné případy, kde dělník z tohoto zřídla měl nějaký prospěch. Nežádáme nic, než aby celní otázka byla rychle tím neb oním spůsobem vyřízena." — Kdo má jen špetku rozumu, musí se divit tomu, když jedním dechem se hlásá, že clo nemá co dělat s průmyslem, zaměstnáním, mzdou atd. a zároveň žádáním o rychlé vyřízení otázky celní se dokazuje, že jest nynější tíseň příčinou. Jest-li není předloha Wilsonova příčinou trvání tísně, tedy nezáleží přece na tom, bude-li se o ní jednat měsíc, rok, neb 10 roků.

JAK VELICE DEMORALISUJÍ VEŘEJNÉ smýšlení a celou obecnost zápasy rváčů ze řemesla, ukázalo se opět jednou jasně při soudu Corbetta v Jacksonville, ve Floridě. Týž obžalován byl pro přestoupení zákona, že rval se s Mitchellem, avšak slavná porota občanů jacksonvillských propustila jej z obžaloby, uznavši, žeť rváč nevinnen jako jedno lilium, jako by o tom pěstním zápasu nevěděla vůbec. Dle tohoto rozsudku slavné poroty, stanou se rváči ze řemesla naposled dobrodinci lidu a philantropisty v očích zákona. Avšak musí to být po čertech špatný zákon, když nepůsobí ani v takých případech, kde svědectví podané, nad slunce bylo jasnějším. Florida nesmyje tak hned skvrnu, že surovosti dovolila se tam roztahovat a nesmyje skvrnu druhou, že tak znamenité má zákony, že za nic nestojí.

PRESIDENT CLEVELAND UČINIL ZCEla po právu, že pana Karla Jonáše za jeho velké a neocenitelné zásluhy o demokracii odměnil obr-konsulstvím v Petrohradě. V ohledu služného jest to ovšem místo, které se pouze rovná konsulátu pražskému, majíc tentýž plat, $3,000 ročně, ale šarže je ovšem větší. Jen jest-li bude p. Jonáš moci úřad ten přijmout. Jak zcela určitě víme, byl p. Jonáš ještě před nedávnem "nemocným mužem." Jeho nervy byly tak rozrušeny, že musil se s nařízení lékaře vzdáti veškeré práce, i takové, která prostředkou rámaha, ani tělesnou, ani duševní, mu neukládala. Z takové choroby se člověk tak brzy nepozdraví. Či byla by toho v stavu nominace presidentova? Aneb poskytne mu obr-konsulát potřebného klidu a posily nervů? Doufáme, že ano!

NOVÝ VELMISTR RYTÍŘŮ PRÁCE Sovereign podal nový důkaz, že není dospělým úřadu na něho vloženému. Soudí Jenkins v St. Paul, Minn. vydal podobný rozsudek na žádost Northern Pac. dráhy, jako náš Dundy na žádost U. P. dráhy, totiž, nařídil dělnictvu aby se bez odporu podrobilo snížení mzdy. Sovereign hrozí, že se rozhodnutí soudnímu nepodrobí a odebral se do Wisconsinu aby stávku tam zosnoval. Dejme tomu, že rozsudek soudího Jenkinse je bezprávím, však nesmyslným a nerozvážným počínáním Sovereign nic nevyvede. Násilím a křivdou se násilí a křivda nenapraví. Sympathie jsou dojista vždy na straně utištěných, ale rovněž je pevně zakořeněna úcta k zákonu a odstranění křivdy lze jen po zákonu s úspěchem se domáhati. Že všichni soudci nejsou ochotnými nástroji drah, toho důkaz podali soudcové Hallett a River v případě U. P. dráhy. U takových musí se Sovereign dovolávati spravedlnosti a tak poslouží nejlépe věci i řádu svému.

NEJSOUCE POSTIŽENI ANI VÁLKOU, ani morem, ani hladem, ani přílišnými ztrátami povodněmi, přece lid této země nalezá se ve stavu, který je dalek zdárného a uspokojivého. Všeobecné příčiny nejsou takovými, jež by spůsobily tento stav věcí. Minulý rok byl dosti příznivým ve všech oborech práce. Úroda byla dobrá ve všech státech. Žádné velké povodně ani cyklony nezpůsobily přílišné ztráty, jako se často stává. Žádné nakažlivé nemoce nezničily stáda dobytka, ovcí a prasat. Je tu dostatek k jídlu, pití, odívání se i topení. A přece jsou zavřeny šachty dolů, vyhaslé pece tavíren, zastaveny kola továren a miliony lidí chtějící pracovati nemohou nalézti zaměstnání. — Tak stěžuje časopis Prairie Farmer. Nuž, pravdu má, že žádná z oněch uvedených neb přirozených pohrom zemi nezastihla. Co tedy je příčinou nynější všeobecné tísně? Proč nepanovala před rokem? Proč ta změna během jednoho roku? Ta změna musí míti nějakou příčinu! Jest-li není toho příčinou změna v politice, co je toho vinou?

PO VŠECHNA TA LÉTA, CO DEMOmokratická strana horlila tak vřele pro svobodný obchod a zrušení toho "zlodějského" ochranného cla, varovali jsme před tím směrem národohospodářským. Dovozovali jsme, že výsledek té politiky může být pouze jeden, totiž: Zastavení průmyslu, nedostatek práce, snižování mzdy dělníků, stěhování se týchž na farmy, kde při nejhorším aspoň živobytí uchrání, ale naproti tomu, že tím rozmnoží se počet zemědělců a tím zvětší se převýroba plodin a výrobků farmerských a způsobí levné jich ceny. To ovšem časopisy demokratské popíraly. Zkušenost jediného roku, ohrožení naší soustavy národohospodářské navrženým zrušením ochrany celní, podala důkazu, že důvody naše byly pravdivými a splňuje se vše do slova, jak jsme předpovídali. Demokratické časopisy ovšem zatajují co mohou pravý stav věcí, však jejich čtenáři to pocítují. Jaké poměry panují v městech vysvítá z dopisu z Minneapolis v dnešním čísle t. l. Tak jako v Minneapolis, je ve všech větších městech. Texaskou Svobodu zvláště na dopis ten upozorňujeme. Tam nalezne vysvětlení, za jakých okolností a podmínek továrny počínají pracovat, — totiž těch málo několik, jež vůbec pracovati počínají.

CHCEME-LI K TOMU PŘISPĚTI, ABY zastoupení naše na národopisné výstavě v Praze vylo co nejlepší, nutno se konečně vzchopiti k nějaké opravdové práci. Výstava pořádá se již příštího roku. Čeští katolíci s námi jíti nehodlají, jako by byli jiní Češi, nežli my — snad konečně jsou — avšak předstihnouti nás nesmí, pravíme nesmí, nemáme-li se my, již k obeslání popud dali do duší svých zanítiti. Sbírejme vše co na výstavu tu by se hodilo, neváhejme déle! Spůsob sbírání látky národopisné závisí na účelu, jemuž má sloužiti. Poněvadž účelem národopisu jest, poznati národ a jeho části v cizině bydlící zúplna, ze základu a všestranně, proto musí národ zkoumán, obádán a zpytován býti ve všech jeho vrstvách společenských, ve všech krajinách, městech, městečkách a místech — kde jen hlaholí jeho (národa) jazyk. Nejjistější důvod příbuznosti národní je — jazyk, po něm nastupují jako další známky: historické tradice, podání obyčeje a zachování týchž. Jest tedy národopis naukou popisnou, shromažďující látku pro lidovědu (ethnologii) na jedné a pro mythologii a jazykoznalství na druhé straně. V tom spočívá její vážná a obtížná úloha, přemáhající sílu jednotlivcovu. Přejíti krok za krokem celý kraj, pozorovati vše a vše to si zaznamenati, viděti obyčeje a zvyky jich, pozorovati kroj, ornamenty a způsob jich života doma a v cizině různé, věrně a úplně popsati, — toho jeden člověk nedovede, nýbrž dovedou to sta lidí ochotných, roztroušených po celé zemi, v městečkách i jinde, jest-li že ovšem budou pracovati k jednomu jasnému cíli, čili budou-li všichni říditi se stejnou methodou, stejným směrem a spůsobem. Dotyčný program byl Národním Výborem vyřčen a práce započata — výsledek až dosud však nikterak neuspokojuje.

POŘÁD HUBUJEME, ŽE CIZÍ LISTY zejména americké přináší o českých věcech a poměrech v Čechách zprávy přímo krkolomné. Národnímu Výboru se stále vyčítá, že nepořídil ještě tu korrespondenční kancelář, — totiž, že nedokázal tu nemožnost, donutiti spojený tisk, který skládá se z časopisů anglických a německých, ale ani jediného českého, aby přijímal a uveřejňoval všechny zprávy, články, úvahy, situační dopisy atd., jež se mu ze zdrojů českých stále dodávají, — opakujeme, stále a nepřetržitě dodávají, — a aby vedle těch jež přijímá z našich pramenů odmítal šmahem všechny zprávy z pramenů jiných, — a hle, v Čechách, ani o zdroj zpravodajný pro Rus dosud se nepostarali. Ruské listy všímají si českých záležitostí, ale nelze říci, že by se o ně velmi zajímaly. Z mnohých příkladů uvádíme, jak nedávno vídeňský korrespondent "Mosk. Vědomostí" velmi se hněval, že Rakousko 1850 zabralo — Olomouc. Ostatně podle spravedlnosti musíme vyznati, že anglické a fracouzské listy mají někdy ještě mnohem horší zprávy o Češích. Píšeť o věci té dopisovatel z Čech "New Yorským Listům": "Jste u pramene a čtete americké listy. Co za nesmysly se napíše, co tu hanobení českého jména! Když Česká Líga nebo Národní Výbor americký pro nás ve staré naší vlasti nic více nevykonají, než že časopisectvu v cizině — a hlavně americkému vzhledem k vám — zajistí každou vážnější zprávu přímo z Čech, ze srdce jejich Prahy z pramene nefalšovaného a čistého, — již tím pro náš kulturní a národní boj bude dosti vykonáno! Bohužel však přiznati se musí, že o podobné věci zde v Praze měli již dávno uvažovati."

Nové nebezpečí.

Když před 4 měsíci zrušen byl zákon Shermanův, který právem považován byl za jednu z příčin nynější tíseň, počínali jsme čerpati naději, že zástupci v kongresu dospěli konečně přece k poznání a ocenění té velké propasti, která musila by rozevříti se před námi, kdyby početilí stříbrníčníci dosáhli svého cíle. Viděli jsme ve výsledku hlasování kongresu záruku, že nedopustí znehodnocení měny a finanční zmatky, které by jistě následovati musily.

Však klamali jsme se velice. Minulý týden podali demokraté v kongresu důkaz, že v ohledu finančnictví posud nalezají se na zcestí a neváhali by zemi do zmatku uvrhnouti. Po dva týdny usiloval posl. Bland o uvedení na denní pořádek a přijetí předlohy své, nařizující ražení všeho stříbra koupeného dle zákona Shermanova, v pokladně ležícího, v obnosu asi 160 milionů uncí v dolary. Předloha přijatá rozpadá se ve dvě části. Nejdříve má přikročeno býti k ražení té části stříbra, která tvoří rozdíl mezi cenou, která za stříbro koupené zaplacena, za níž vydány byly vládní certifikáty, jež co peníze kolují a ražební hodnotou podle bývalého poměru 16 ku 1. K lepšímu porozumění uvádíme následující:

Zákon Shermanův ustanovoval, aby vláda kupovala měsíčně 4½ milionů uncí stříbra za tržní cenu, ukládala je ve vládní pokladně a vydávala za stříbro takto koupené certifikáty, tedy dluhopisy, za jichž splacení bylo by stříbro v pokladně ležící zárukou. Po zákoně tomto zakoupeno bylo něco přes 160 milionů uncí stříbra za různé ceny, průměrem po 95 centech za unci, tak že vydáno bylo za 150 milionů dolarů certifikátů. Kdyby stříbro bylo mělo cenu dřívější, ražební hodnotu, jakou mívalo, a razily se ze všeho toho stříbra stříbrné dolary dle starého poměru ku zlatu 16 ku 1, tedy bylo by vydalo 205 milionů dolarů ražených. Rozdíl tedy mezi tržní a ražební hodnotou stříbra v pokladně ležícího tvoří 55 milionů dolarů. Blandova předloha ustanovuje, že toto množství stříbra má nejprvé být raženo a jelikož již nyní leží 350 milionů stříbrných dolarů v pokladně (proti nimž již dříve vydány byly papírové certifikáty) a stříbrníčníkům dobře je známo, že více stříbra do oběhu vpraviti nelze, tedy za nově ražené toto stříbro mají být vydávány opět nové papíry, opět nové certifikáty. Když pak oněch 55 milionů bude raženo, má se pokračovati v dalším ražení ostatních zásob stříbra, za kteréž ovšem prozatím nebudou další certifikáty vydávány, neboť již jednou, při koupi, zaň vydány byly.

Že z této manipulace hrozí zemi nová finanční pohroma, sezná každý, kdo věc jen poněkud bedlivěji uváží. Uvedeni ní úvěr země v nebezpečí. Považme jenom: Oněch 160 milionů uncí stříbra mělo cenu kupní as 95 centů unce, čili v okrouhlé sumě 150 milionů dol., avšak od té doby, co bylo koupeno, klesla jeho cena z průměrné zaplacené ceny 95c. o celou třetinu, na 62c. za unci. Všech 160 milionů uncí stříbra v pokladně má nyní cenu pouze 100 milionů dolarů, ač slouží za záruku 150 milionům dolarů papírových peněz (certifikátů) za ně vydaným. Nyní však, dle Blandovy předlohy, má býti vydáno ještě za 55 milionů